

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentiss Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

Artic. V. Quomodo possumus, & debeamus imitari puritatem SS. Virginis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

ARGUMENTUM.

Quomodo possimus & debeamus imitari puritatem Sanctissima Virginitas.

ARTICULUS V.

Chryst. tom. 5. hom. 9. de puritate.

Sanctus Chrystostomus hoc eloquentiz prodigium per unam veram Ecclesiam Orientalem, illeceus pulchritudine Virginitatis, inquirebat pictorem, qui illius sibi efformaret imaginem. *Pinge mihi sermenem Virginitatis; depinge mihi, inquebat, Virginitatem.* Quid inquis os aureum? An ignoras, pulchritudinem ipsius esse tam divinam, ut nec Appelles, nec Protogenes, nec Zeuxes, nec Parrhasius, nec quisquam prestantissimorum pictorum alius, auspiciatum nancisceretur eventum in magno hoc opere? Verum est; sed quod omnes homines conficere non possent, manus Dei conficit & perficit optime.

Cur signum Virginitas collocatur in Zodiaco inter leonem & libram.

Attolle in excelsum oculos, & aspice Zodiacum, magnum hoc coeli balteum, ex quo dependere videtur gladius, tam diversis afficiens supplicijs inferiorem hunc mundum, duodecim signorum virtute, quae suas ibi habent mansiones dispositas & bono in ordine collocatas. Aspicias collocatam ibi Virginem Leonem inter & libram, velut in statione coeli altissima, & loco necessario ipsius securitatu. Contemplare speciosam hanc Virginitatis effigiem, quam

digiti Dei depinxere tibi in forma luminis, & si ipsius tibi placet pulchritudo, considera, quod amanti castitatem, illamque inviolabilem conservare volenti, opus sit ex una parte fortitudine Leonis, & ex altera, aequitate ac circumspeditione bilancis ac libræ.

Siquidem nisi habueris fortitudinem & generositatem Leonis, quomodo resistes tot tantisque luctis, quas sustinere oportet contra hostes innumeros, qui eam te spoliare & exuere contendunt? Et nisi semper habueris ad manus bilancem, ad gubernandum te magna cum circumspeditione, ad ponderandum omnes actiones tuas, omnia verba tua, & omnes cogitationes tuas, ad continendum omnes sensus tuos sub freno, & evitandum sollicitè omnes ad malum occasiones, quomodo conservare poteris castitatem in medio laqueorum innumerosum ubi vis ipsi Expansorum?

Vis aspicere invincibilem puritatis defensorem, eò quod se semper conservaverit Leonem inter & bilancem; veteris Testamenti aspice Josephum: an actoribus invadi poterat tentationibus, an exponi occasiõibus magis periculosis? In primis erat juvenis, circumse-

Hh 3

cumse-

eum ferebat igitur in hac etate tentatorem domesticum in seipso concupiscentiam naturalem: Videbat constitutum se in conditione servili, sibi que à sua offerri Dominâ, tractandum se fore ab ipsâ deinceps velut Dominum, translato ab ipsâ in se dominio, modò ipsius satisfacere vellet desiderijs. An vehementior hæc possit esse tentatio? sed ipse invincibilis Leo est. Secundò cogebatur semper habere presentem suæ puritatis inimicam, uxorem Putiphatis Domini sui, cujus domus sibi erat carcer, eò quòd fuerit servus ipsius & mancipium: modò ipsa invadebat eum obrutibus, qui minus tui erant obrutibus Basilicis: modò verbis, lentioribus oleo, sed acutioribus telis; modò promissis lacrymas intermiscebat & suspiria, quæ totidem carbones erant ignis infernalis, quos jaculabatur in ipsam: Sed fortitudinem monstrabat ipse majorem illâ Leonis; dicitur hoc animal timere ignem, & Joseph non nisi summè despicebatur ipsam.

Genes. 39.

Tertio non erat hæc pugna unius horæ, nec unius diei, nec unius hebdomadæ, nec unius duratæ anni, sed plurium omninò annorum, ubi indies effrons hæc mulier innocenti huic molesta erat juveni. Non est civitas tam firma, quæ continuis incursionibus non tandem succumbat: Sed Joseph Leo semper erat invincibilis.

Quòd plurimum exasperabat tentationem, majorique exponebat ipsum periculo, erat facilitas exequendi malum: Ingentia dona ipsi oblata, libertas ipsi ad promissa & præcipue certitudo secreti, quæ dabatur, inviolabiliter servanda; hæc omnia tamen non commovebant, multò minus prosternebant ipsam; omnibus hisce assultibus non nisi unicum habebat, quem opponebat, umbonem: *Quomodo possum hoc malum facere & peccare in Deum meum?* Non possum injuriam hanc inferre Deo, hæcque perfidiam Domino meo.

Sed omnes hi generosi obrutus, omnia hæc pudoris præcepta & dogmata, quibus incarnatus hic Angelus infernalem hanc repellere Macharam, non nisi accendebant magis flammam effronis ipsius libidinis; devolvitur ipsa ad terribiles comminationes carceris, quin & ipsius mortis; sed omnia hæc non exterebant Leonem, manebat ipse semper invincibilis. Augetur ipsius rabies, ipsamque exstimulat, ut innocentem accuset criminis, quòd commiserat ipsa; Parat ipsi carcerem, quæ meruerat includi ipsa, velut sceletis reas; omnibus ipsum onerat supplicijs mentissimo sibi jure debitis. Quam admirabilis pugna Angeli ex una, diaboli ex parte altera, ignis inferni contra ignem cæli; volo dicere puritatis Virginalis contra impudicitiam magis quàm brutalem!

Nun

Nunquam igitur desistes abominabile monstrum? nunquam cessabis tentare inutiliter hunc Angelum?

Non: liquidem pergit persequi illum in ipsum usque carcerem, ubi is aliquid sperare poterat quietis, sua in solitudine; & quia ipsamet eò accedere non poterat, vocorum suorum mittebat illuc Procuratores. Quid agis hic? ut quid voluntarie te reddis tam infelicem: Ama solum, sicut amaris, & liber eris. Is respondebat; *facere non possum malum hoc*: providebit ipsa cunctis tuis necessitatibus; Ecce munus isigne, quòd in signum amoris tui tibi consignat: *Non possum facere malum hoc*. Sed quid times? factum erit occultum, non poterit tibi oriri ex eò quidquam incommodi. *Non possum facere malum hoc*. Itane, non tangat te committeratio illius, quem ipsa tolerat, cruciatus? morietur, nisi satisfacere ipsi moriatur: *Non possum facere malum hoc*. Sed tandem si despectam se videat, tentabit extrema ipsius ultio, teque ipsum ultimo affici faciet supplicio; Serva tuam, ipsius servando vitam: Non; malo mori potius, quàm hoc obstringere me malo; *facere non possum malum hoc*. Præparentur mihi rotæ, dicerpar, vivus comburatur, committere nunquam potero tam ingens malum. O constantiam inconcussam! o fortitudinem invincibilem! o Leonem

generosum! Ecce Virginalem ipsius puritatem illatam, eòquòd Leo ex unâ parte conservet ipsam.

Sed ex alterâ parte tutela & præsidium ipsius est libra: Non sequitur ipse præceps immoderate impetum cupiditatis, ponderat, prudenter examinat bonum & malum. Voluptatis probrosa momentum, æterno mulcendû supplicio, & innoxie conscientie gaudium, quid horum majoris est? Commissæ perfidie nefas adversus meum Dominum, se & omnia sua meæ committentem fidei: Honor fidelitatis nullam metuentis reprehensionem aut noxam; quòdnam ex his præferendum est? horror patratæ ejusmodi brutalitatis coram oculis Dei, me ubique videntis: gloria puritatis Angelicæ, placens ipsi, mihiq; compatans ipsius gratias; cui ex duobus debetur palma? Sed æternitas devorantium flammatarum, vel æternitas ineffabilem consolationum: pondera benè utrumque. Et ecce tibi bilancem, quæ acriter defendit pudicitiam ex unâ, & Leonem, qui defendit illam non minus fortiter ex alterâ parte. Quisquis es, & quæcunque adoriantur te tentationes, hoc loco sta firmiter, Leonem inter & bilancem, quòd Deus signum collocavit Virginis, & duobus procul invincibilis eris.

Sed præsidium tibi est magis adhuc certum, magisque efficax:

Libra necessaria ad conservandam castitatem.

Et

Constantia
inconcussa
casti Joseph

idem
engou
en
tri
B

Et est protectio, exemplum & imitatio Sanctissimæ Virginis. Repetere est, qui indies particularem aliquam exerceant & consecrent honori ejus devotionem, ad obtinendum ab ipsâ donum puritatis. Alij ipsius circumferunt imaginem animis suis insculptam, & simplici hujus aspectu protegantur adversum inimicos castitatis: Alij totam dispartuntur hebdomadem, ut singulis diebus aliquam ipsas imitentur virtutem: Et hæc omnia procul dubio sunt ipsas plurimum proficua:

Septem bona Exercitia pro conferenda castitate.

1. Fugere decorem apparentiam mali.

S. Augustinus sermo 250. de tempore.

Nihilominus præcipuum in sequentibus consistit exercitijs; si verè desideres puram & castam ducere vitam; si media exoptes efficitia, ad imitandum perfectè puritatem Sanctissimæ Virginis: Et sunt,

1. Ante omnia, rescinde prima mali principia; sollicitus extingue primam ignis scintillam, & nunquam patieris incendium; abhorre & fuge primum serpentis aspectum, & nunquam mordebit te. Sanctus Augustinus prima hæc populo suo impertitus est documenta, ut informaret ipsos in pugna adversus imputitatem: *apprehende fugam, si vis obtinere victoriam.* Si expectas, quoad inimicus accedat te, fiatque tibi proximus, perditus es; siquidem tantis confertus est sordibus, ut, si tangat te, te sit maculaturus. Offert se menti cogitatio, rejice il-

lam cum contemptu; Verbum inà honestum pulsat aures, repulsam dà illi: Objectum indecorum insinuat se oculis, claude hos illi cum indignatione: Oportet minimam apparentiam mali tibi videri suspectam: paululum propendere in hæc materiâ versus scrupulum, optima erit cautela, certam tibi præstans securitatem.

2. Magnam huic adijce curam, ne unquam ignavo langucas otio: quando quis perficendo nunquam non se occupat bono, nunquam de patrandò cogitabit malo; Sed nihil facere, aut nihil pati, valere nihil comitatur proximè. Urinam David non vacasset otio, suo in palatio, dum exercitus ipsius expugnabat inimicos populi Dei, nunquam cogitasset, nec de conspiciendâ, nec de concupiscendâ uxore Uriæ. O quàm spatiosa porta est otium ad præbendum ingressum omni generi vitiorum in animam.

3. Anima nostra quamvis spiritalis sit, uti sunt Angeli, commorari tamen & habitare cogitur in corpore carnali, velut animæ bestiarum; inclinationes animales non cessant urgere ipsam ad satisfaciendum sibi difficulter se munire contra illas, nisi intendat anxie obeundis exercitijs Angelorum, quæ sunt, contemplarij Excellentias Dei, ipsum laudare, ipsum obsecrare, ipsumque amare; Nam ubi primum anima spiritalibus oblu-

2. Nunquam otiosum esse.

Applicare se rebus spiritalibus, illisque delectari.

oblectatur exercitijs, oratione, studijs, contemplatione, quæ occupationes sunt suo dignæ amore ita harum allicitur & afficitur dulcedine, ut dedignetur demittere sese ad cogitandum solummodo de voluptatibus sensuum.

4. Conversatio familiaris, præsertim, si frequens sit, cum Personis alterius sexûs; aspectus, obsequia, munera, occulta consilia, Epistolæ, lectiones apologeticæ vel aliorum librorum amorem excitantium, versus, cantiones, verba ambigua, ubi æquivocatio insinuat vult plura, quàm dicatur, & plures ejusmodi nugæ & crepundia sunt velut rotidem scopuli, quibus illa jantroties pudicitia fecit naufragium, ita ut, quicunque hanc cupit conservare, maximâ cum sollicitudine evitare debeat illa, nec in minimo se exhibere lignavum.

5. Verus amator castitatis bene observare debet effatum Jeremiæ dicentis, quod mors ascendat per fenestras. Omnes nostri sensus fenestræ sunt nostræ animæ, nisi bene custodiantur, semper nos exponunt periculo, ne spoliemur. Præsertim oculi, qui cordis sunt nuntij, uti antiquus non nemo vocat ipsos, nunquam non parati sunt ad afferendum illi mala nuntia, quibus ipse lædatur innocentia. Aspectus rerum nudarum, statuarum, imaginum minus honestarum, personarum pa-

R. P. Isaac. Consultat. Tom. III.

rùm modestatum, exponentium scandalosas oculis nuditates, haud aliter ac si carnem exponerent palam vendibilem. O DEUS! fuge, avertite oculos à vanitate, illòsq; convertite ad veritatem tormentorum æternorum infernaliùm, quæ præparantur velut supplicia pro voluptate quædam transitoria.

6. Sed fugiendus non solum est aspectus objectorum externorum, quæ exponere possent periculo: Oportet etiam timere seipsum, & sui ipsius teneri pudore, ne permittatur unquam in occulto indecorum vel minimum, quod committere quis non auderet in publico: DEUS semper adest, qui videt te, & bonus tuus Angelus; reverere ipsorum oculos, & metue tuos. Sanctus Hieronymus & Rubinus recensent exemplum de castissimo quodam juvene, cui cum trajiciendus esset quidam fluvius, resolvit se potiùs ad trajiciendum illum totis vestibus, quàm totus nudus, suisque exurus vestibus: Et pudor ipsius eòusque placuit DEO, ut transportatus fuerit per miraculum ad alteram aquæ regionem.

7. Sacra Scriptura affirmat nobis: Qui delicate nutrit servum suum, sentiet eum contumacem. Per hoc insinuat nobis, quòd, si anima nostra suo permittat corpori vitam delicatam ac mollem, obtentura non sit in ipsum Dominium. Necessitatibus duntaxat

Sui ipsius pudore teneri ob præsentiam DEI.

Prov. 29 v. 21.

Non eonpro.

Evitare conversationes, lectiones, Epistolæ, vel colloquia periculosa.

Jerem. 9. v. 21. Bene suos refrigerare sensus.

Nunquam soluta.

pluribus rebns refrigerare sensus, illisq; danti.

cedere cor-
pori suo
nisi necessa-
ria, & af-
fucere
austeritati-
bus,

prospiciendum est in victu, in vestitu, in cubando, in dormiendo, & in ceteris omnibus vitæ nostræ indigentijs: Siquidem si concedantur ipsi voluptates, quæ innoxie videntur, insolescet protinus concupiscens illas, quæ notâ non carent. Christianus, qui considerat, vocatum se ad infinitum tam sanctum, ut manducet in terris panem Angelorum qui sunt in cælis; Christianus, qui honore fruitur & prærogativâ recipiendi in cor suum ipsum, met Filium DEI, quem Sanctissima Virgo in castissimo suo gestavit utero; nonne continuo portet in Corpore suo mortificationem JESU Christi, ut dicit S. Apostolus Paulus, tantâ austeritate exercens illud, ut etiam amittat, si possibile sit, minimam ad malum propensionem.

Plures san-
cti magnis
austeritati-
bus sua ex-
reperunt
corpora ad
conseruan-
dam casti-
tatem.

Nonne pudeat nos, dum legimus in vitis Sanctorum, quâ ratione ipsi sua acceperint corpora, ut inviolabilem ipsorum conserverent puritatem, edomando ipsorum rebellionem non solum jejunijs, cilicijs, cruentis flagellationibus, sed adhibendo ferrum & ignem, semetipsos afficientes horrendis supplicijs, quæ suavia adhuc videbantur ipsis, modò conseruare possent pretiosam thesaurum castitatis suæ. Aliquis Sanctus Bernardus immergit se in glaciem, aliquis Sanctus Benedictus volutavit se totum nudum

inter spinas, aliquis Sanctus Franciscus projecit se in nives, aliquis Sanctus Dominicus voluit & revolvit super accensos carbones, velut alter Laurentius; alij suas tenuerunt manus super ardentem focum, quoad affarentur & deflueret ex illis pinguedo & caro, ut uno igne extinguerent alium, generosiores antiquo illo itâ in historijs deprædicato scævola.

Quid dicimus ad hæc, qui non minus illis obstringimur ad præservandum nos à minimis impudicitiarum maculis: nos, qui aspiramus ad eandem Societatem Angelorum in beatâ aternitate: nos, quibus metuenda sunt eadem inferni devorantes flammæ, quæ expectant impudicos: Nos, quibus incumbit velle potius millenas tolerare mortes, quàm unicam solum committere peccatum? pro quàm procul absumus à magno hoc Sanctorum fervore, qui tot cruentas subjere lucas pro suæ puritatis defensione? Non solum nos cogitare non audemus de exercendis ejusmodi in nosmetipsos austeritatibus; sed nec nobis est animus ad sufferendum dolorem minimum; vix aut ne vix quidem aliquâ spoliamus nos sensuum oblectatione. O DEUS bone ignosce ingnavitæ nostræ! ô amantissime DEUS compatere infirmitati nostræ, sanctoque nos accende Zelo, ut æstimemus, ut amemus

Pudere eo
debet, Chri-
stianos
esse delin-
tos,

Diffi-
citas
circum-
stanti-
um
San-
cti
Virgi-

anemus, ut conservemus puritatem usque ad mortem.

Hæc ipso dicente, quæ plurimum apta erant ad commovendos animos, unus è societate totus erat meditabundus, & videbatur aliâ occupatus cogitatione subtrahente sibi attentionem ad ea, quæ dicebantur. Quid cogitas, inquit ipsi, Viator noster? Audi vi, inquit, magnâ cum voluptate ea, quæ dixisti, de puritate Angelicâ Sanctissimæ Virginis, de

æstimatione, in quâ ipsam habuit, de amore, quo ipsam est profecuta: Sed admiror, quod consenserit in desponsationem cum Sancto Joseph, cum obstrinxerit se DEO per votum expressum ad conservandam semper Virginitatem suam. Videtur mihi fecisse votum Virginitatis, seque desponsare, non bene stare simul. Hæc difficultas fuit, quæ servijt pro argumento Consultationis sequentis, uti intelliges.

CONSULTATIO IX.

Connubium Virginale, ubi fit sermo de Matrimonio Sanctissimæ Virginis cum Sancto Joseph.

Difficultas circa votum castitatis, & matrimonium Sanctissimæ Virginis.

Non bene comprehendendo hoc mysterium, dicebat ille, qui ansam dedit Consultationi; simul conjungere non possum hæc duo, quod Sanctissima Virgo nuncupaverit Votum Virginitatis perpetuæ, & annutum præbuerit, ut cum Sancto Joseph matrimonij obstringeretur viminæ. Votum castitatis ex propriâ naturâ suâ est Sacrificium, quo proprium Corpus offertur & immolatur DEO; & matrimonium est reciproca donatio; quâ duæ Personæ, Vir & mulier sibi invicem tradunt sua

Corpora. Si igitur Sanctissima Virgo Corpus suum immolavit DEO ab infantia suâ per votum Virginitatis, quomodo illud donare & tradere potuit Sancto Joseph per matrimonium? si ipsa id obtulit DEO Sacrificium matutinum, quomodo resumere potuit suam victimam, ut immolaret eam homini in ætate suâ nubili? an sefellit fidem DEO, rumpendo votum suum, ut obstringeret se viro per matrimonium, quod licitum non est personis, quæ ligantur expresso voto castitatis.

Sanctus Hieronymus in suis *Sola voluntas nubendi* Comentarijs super primam Epistolam